

varken werd de grootste hoeveelheid gevonden even vóór het barsten der follikels. Zoo vond hij eens in de beide eierstokken met 17 follikels niet minder dan 28 eenheden. Een paar dagen na het begin van den oestriscen kringloop zijn nog slechts zeer kleine hoeveelheden over, bijv. 2 eenheden. En bij de koe werd hetzelfde gevonden, grootste gehalte even vóór de ovulatie. Dan vond ALLEN omstreeks 4.6 eenheden per koe. Op andere tijden was ook bij dit dier het gehalte uiterst klein. Bij varken en koe bevatten corpora lutea dus weinig of geen hormoon.

Samen met J. P. PRATH en E. A. DOISY deed ALLEN ook eenige waarnemingen bij menschenlijke eierstokken. Deze zijn betrekkelijk zeer rijk aan werkzame stof en hier bevatten ook de corpora lutea deze in niet onaanzienlijke mate. In één cm^3 follikel-vloeistof werden (op zijn meest) 7 eenheden gevonden, in één cm^3 weefsel van corpora lutea 3.7 eenheden. Van anatomische zijde zijn eveneens verschillen beschreven in de ontwikkeling der corpora lutea bij mensch en andere zoogdieren. Deze staan dus ongetwijfeld met verschillen der afscheiding in verband.

RINGER.

Anaphylaxie door verhit serum. — Uit proeven van J. FURTH (*Journ. of Immunol.* Vol. 9, bldz. 215) blijkt, dat verhit serum als antigeen verschilt van het niet verhitte serum.

Als hij caviae sensibiliseert met verhit serum, kan hij alleen een shock opwekken door verhit serum en niet door onverhit serum, terwijl dieren voorbehandeld met onverhit serum, ongevoelig waren voor de nabehandeling met verhit serum.

Spiervezels van de baarmoeder van caviae, die met verhit serum waren voorbehandeld, reageerden reeds op hoeveelheden verhit serum, waardoor de spiervezelen van dit orgaan van onvoorbehandelde caviae ongevoelig bleken.

J. PH. STAAL.

Operatieve behandeling van de verlamming der aangezichtszenuw. — ADSON (*Archives of Otolaryngology*, II, bldz. 217) geeft, naar aanleiding van dertig operaties in de MAYO-kliniek te Rochester, een kritisch overzicht van de verschillende operatiewijzen. Het eerste teken van verbetering na welgelukte zenuwanastomose, drie tot vijf maanden na de operatie, is herstel van den spiertonus: het minder plat worden van de wang. Maanden later eerst ontstaan willekeurige bewegingen, het eerst in den buccinator en den orbicularis oris, het allerlaatst in den frontalis. Aanvankelijk veroorzaken actieve bewegingen van den schouder onderscheidenlijk van de tong samentrekking van gelaatspieten. Symmetrische bewegingen van het gelaat komen het laatst aan de beurt. Onder ADSON's gevallen van facialis-accessorius-anastomose zijn er verscheidene met behoorlijke beweeglijkheid in de gelaatspieten zonder gelijktijdige bewegingen in den schouder; terwijl omgekeerd wel eenige beweging in het gelaat ontstond bij sterke opheffing van den arm. Van de verschillende operatiewijzen verdient de hechting van de beide einden der aangezichtszenuw verre de voorkeur. Spiertransplantatie is alleen aan te raden, waar zenuwhechting technisch niet mogelijk is of waar de verlamming te lang heeft bestaan om op herstel van de